

res, og man kan føle sig ganske overbevist om, at det ikke let vil udslettes i Vælgernes Erindring.

Jeg skal paa Mindretallets Vegne tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Afsnit I. i Betænkningen og tilraade at stemme mod det af Flertallet stillede Forslag, selv om der i dette Forslag indenfor Rækken af de Ændringer, det indeholder, findes adskillige, som vi har Sympati for, og som vi vilde kunne stemme for, hvis vi i det hele taget kunde approbere Forslaget som Helhed. Jeg skal saaledes nævne det 2det, 3die, 4de, 5te og 6te af Flertallets Forslag, Ændringen til § 17 og Ændringen til § 83. Men idet jeg antager, at det er den højtærede Formands Hensigt at sætte Rækken af Flertallets Ændringsforslag opførte under Hovedpunkt II. til Afstemning under eet, maa jeg tilraade ærede Medlemmer at stemme mod disse og stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Hovedafsnit I.

Første Næstformand (Trier): I Anledning af en Ytring, som det ærede Medlem brugte, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg opfatter den Bemyndigelse, som Ordføreren for Udvalget anbefalede at give Formanden, udelukkende som en Bemyndigelse til at foretage rent redaktionelle Ændringer, Trykfejlrettelser, Sætningsbyggningsrettelser, men ingen som helst Bemyndigelse til at foretage Rettelse i det, der vedrører Lovens Realitet.

Indenrigsministeren (Vedel): Ordføreren for Udvalget (Piper) udtalte, at det vilde have været det lykkeligste, om man havde kunnet finde et Forslag, hvortil alle 4 Partier kunde have sluttet sig. Jeg deler ganske dette Ønske. Det har imidlertid ikke vist sig muligt at faa en saadan Enighed tilvejebragt, men det Forslag, som Ordføreren talte for, er jo af den Beskaffenhed, at der er al mulig Sandsynlighed for, at det vil kunne faa Flertal i begge Ting, saa at det kan ventes gennemført. Ordføreren udtalte, at Forslaget havde været bearbejdet af Valgteknikere, og det er ogsaa rigtigt. Indenrigsministeriets og Statistisk Departements valgkyndige har arbejdet med paa Formuleringen af Forslaget, og det er derfor ret rimeligt, at jeg paa Indenrigsministeriets Vegne kan slutte mig til Forslaget, som det foreligger.]

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) udtalte en vis Tvivl om, hvorvidt Forslaget kunde gennemføres i Praksis. Forslaget er naturligvis til en vis Grad kompliceret. Det er meget rigtigt, at alle de Systemer, der har været fremme og været til Behandling rundt om i Verden, har efterladt deres Spor her, men vi kan ikke komme bort fra, at den Vedhængen, den Kærlighed, som der herhjemme altid har været til Systemet: Valg i Enmandskredse, efterhaanden har maattet vige noget for Forstaaelsen af, at man ikke derigennem naar til et retfærdigt Resultat. Man har søgt at raade Bod derpaa ved at indføre Systemet med Tillægsmandater. Det er imidlertid ikke ad denne Vej lykkedes at naa til et Resultat, som kunde tilvejebringe den Retfærdighed, man har ønsket, og man er derfor mere og mere gaaet over til den Tanke, at man maatte naa til Forholdstalsvalg. Det er i Betragtning af det danske Folks Kærlighed til Valg i Enmandskredse rimeligt, at man har søgt at gøre denne Overgang saa lempelig som muligt, og jeg synes derfor, at man burde paaskønne, at Systemet med Opstillingskredse er benyttet. Det ærede Medlem var bange for, at Vælgerne vilde tage fejl, vilde tro, at det var de gamle Valgkredse. Jeg tror nu alligevel, at Vælgerne gennem disse Aars Valgdebatter er kommet saa godt med, at de maaske snarere vil tro, at det, man risikerede, var, at man gik over til et fuldstændigt Forholdstalsvalgssystem. Det vil hurtigt vise sig, at det i Virkeligheden ikke er saa farligt. Jeg vil gerne indrømme, at ved det første Valg vil der for Amtsvalgbestyrrelserne blive store Vanskeligheder og lige saa for Indenrigsministeriet, men det ligger i, at naar der ikke gives en længere Frist, vil det være vanskeligt at sætte Valgbestyrrelserne saaledes ind i Systemet, at de kan virke med fuldt Kendskab til det. Men eet er jo, at man er ængstelig for, at der kan blive Vanskeligheder ved Udførelsen, noget andet er, om man af den Grund vilde sige: saa skal vi slet ikke gaa over til det System. Det synes jeg ikke, man kan. Naar man staar overfor Spørgsmaalet om, hvad der er det retfærdige, kan man ikke sige: Det bliver vanskeligt, det kan vi ikke byde Vælgerne, saa maa det gaa med nogen Uretfærdighed i længere Tid. Jeg siger: i længere Tid, forsaavidt som her dog ikke bliver Tale alene om eet Valg, men der kan blive Tale om to Valg paa dette Grundlag. Selvfølgelig er der Punkter, hvor det havde væ-